BANKA CREDITAS

INFORMACE K CRS

ÚČINNÉ OD 1. 1. 2017

1. Co je CRS?

CRS, tj. Common Reporting Standard[1], je globální standard automatické výměny informací poskytovaných finančními institucemi daňovým správám vytvořený na půdě OECD (Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj), který s drobnými odchylkami prakticky kopíruje požadavky kladené na finanční instituce ze strany FATCA (k FATCA viz blíže dokument Banky nazvaný „Informace k FATCA" zpřístupněný na www.creditas.cz).

CRS ukládá finančním institucím, mezi které patří i Banka, povinnost identifikace tzv. oznamovaných účtů a shromažďování požadovaných informací o jejich držitelích. Tyto informace budou posléze ze strany finančních institucí pravidelně reportovány příslušným lokálním daňovým správám. Na základě CRS tedy bude docházet k automatické výměně informací s daňovými orgány jednotlivých spolupracujících států po celém světě, které mohou pomoci jednotlivým daňovým správám v boji s rozsáhlými daňovými úniky. Pro daňové subjekty tedy nebude již tak jednoduché skrýt peníze na účtech v zahraničí, aniž by je přiznaly v daňových přiznáních ve státě své daňové rezidence.

2. Jaké normy upravují globální výměnu informací poskytovaných finančními institucemi daňovým správám?

Na úrovni OECD: CRS, jehož text (včetně neoficiálního překladu do českého jazyka) můžete najít zde: http://www.mfcr.cz/cs/legislativa/mezinarodni-vymena-info-v-danove-oblasti/umluva-o-spravni-spolupraci-mcaa-crs/spolecny-standard-pro-oznamovani-crs

Na úrovni EU: směrnice Rady 2014/107/EU ze dne 9. prosince 2014, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní, jejíž text můžete najít zde: http://www.eurlex.cz/dokument.aspx?celex=32014L0107

Na úrovni ČR: zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní, ve znění zohledňujícím transpozici výše uvedené směrnice Rady EU, který upravuje procesní postupy automatické výměny informací získávaných od finančních institucí a zároveň sjednocuje postupy při automatické výměně informací pro daňové účely dle CRS s postupy, které vyžaduje FATCA (účinností novely zákona č. 164/2013 Sb. došlo k včlenění problematiky výměny informací a došlo ke zrušení zákona č. 330/2014 Sb., tzv. „lex FATCA") Zákon provádí vyhláška č. 74/2014 Sb., o stanovení druhů příjmu a majetku pro účely automatické výměny informací v rámci mezinárodní spolupráce při správě daní. Dále zákon provádí vyhláška č. 108/2016 Sb., stanovící účty vyňaté z oznamování.

3. Jaký dopad na Klienty Banky má CRS a jaké jsou povinnosti Klientů v souvislosti s CRS?

Za účelem splnění povinností Banky vyplývajících z CRS a další příslušné legislativy Banka s účinností od 1. ledna 2016 požaduje po všech Klientech při zakládání jakéhokoliv nového účtu doložení čestného prohlášení o daňovém rezidenství Klienta a jeho DIČ v případě, že jeho daňové rezidenství bude v jakémkoliv spolupracujícím státě (mimo ČR).

U Klientů – entit, u kterých Banka zjistí, že jsou pasivní NFE může také Banka požadovat prohlášení o daňovém rezidenství i ve vztahu k osobám ovládajícím tohoto Klienta, resp. ke skutečným majitelům Klienta (k tomu viz blíže dokument Banky nazvaný „Informace k prohlášení právnické osoby o skutečném majiteli" zpřístupněný na www.creditas.cz).

Banka bude dále v souladu s CRS a další příslušnou legislativou průběžně prověřovat, zjišťovat, vyhodnocovat a každoročně reportovat určité informace o svých Klientech a jejich účtech spadajících pod režim CRS lokálnímu správci daně, který je dál postoupí příslušným daňovým správám jednotlivých spolupracujících států.

S ohledem na uvedené může Banka Klienty kdykoliv požádat o doplnění informací či dokumentů k tomu, aby mohla u daného Klienta prověřit, zda je jeho účet povinna reportovat v souladu s CRS. Klienti jsou povinni na požadavky Banky v souvislosti s CRS v přiměřené lhůtě reagovat a doložit všechny požadované dokumenty (půjde zejména o dokumenty potvrzující daňový domicil Klienta, které vydává příslušný správce daně ve státě, kde je Klient daňovým rezidentem). Klient je navíc povinen sám Bance neprodleně oznámit, pokud se jeho daňové rezidenství změní, a doložit k tomu příslušné dokumenty požadované Bankou. Obdobně je Klient – entita, který je pasivní NFE, povinen postupovat v případě, že se změní daňové rezidenství u osob, které Klienta ovládají (jsou jeho skutečnými majiteli).

To, že Klient spadá pod režim CRS, však nemá žádný dopad na služby, které mu poskytuje Banka. Tento Klient bude maximálně požádán o doložení nějakých dokumentů, případně Bankou reportován v souvislosti s CRS.

[1] Definice dalších pojmů a zkratek naleznete níže v tomto dokumentu.

4. Jak často bude muset Klient poskytovat Bance informace v souvislosti s CRS?

Činnosti Banky v souvislosti s CRS jsou kontinuálním procesem. V zásadě může Banka požádat Klienta o další informace, resp. aktualizaci čestného prohlášení o daňovém rezidenství či doložení dalších dokumentů zejména v situaci, kdy v rámci prověřovací, zjišťovací a vyhodnocovací činnosti Banky v souladu s CRS narazí na indicii, která by mohla znamenat, že Klient není daňovým rezidentem ve státě, který uvedl ve svém čestném prohlášení. Uvedené však nemá vliv na povinnost Klienta oznámit Bance změnu jeho daňového rezidenství v souladu se skutečnostmi uvedenými v rámci ad 3 výše.

5. Co se stane, když Klient dokumenty požadované Bankou v souvislosti s CRS nepředloží?

V případě, že Klient dokumenty požadované Bankou za účelem prověření jeho daňového rezidenství v souladu s CRS Bance odmítne předat nebo ve stanovené přiměřené lhůtě požadovaným způsobem nepředloží, může Banka údaje o takovémto Klientovi a jeho účtech reportovat v souladu s CRS.
Banka má taky právo, v případě, že jí v souvislosti s CRS Klient nesdělí pravdivé údaje nebo odmítne poskytnout součinnost při prověřování jeho daňového rezidenství, vypovědět smlouvu či od smlouvy odstoupit.

6. Co, jak často a komu je vlastně Banka povinna v souvislosti s CRS reportovat?

Banka je povinna v souvislosti s CRS vždy jednou ročně reportovat každý účet, který vede, při jehož prověřování za použití náležité péče dle CRS zjistila, že jeho majitelem je, zjednodušeně řečeno, Klient s daňovým rezidenstvím v jednom ze spolupracujících států (mimo ČR) nebo Klient – entita, který je pasivní NFE s jednou nebo více ovládajícími osobami, které mají daňové rezidenství v jednom ze spolupracujících států (mimo ČR).
O uvedeném účtu pak Banka předává českému správci daně následující údaje platné k 31. 12. reportovaného roku, a to nejpozději do 30. 6. roku následujícího po reportovaném roce:

- identifikace majitelů oznamovaných účtů v rozsahu:
  jméno/název, adresu/sídlo, jurisdikci nebo jurisdikce, jejichž je či byl majitel účtu rezidentem v reportovaném roce, DIČ, u fyzických osob dále datum a místo narození;
  je-li majitelem účtu entita, která je pasivní NFE mající jednu nebo více ovládajících osob, které mají daňové rezidenství v jednom ze spolupracujících států (mimo ČR), Banka předává českému správci daně i: **(i)** název této entity, její sídlo, jurisdikci či jurisdikce, jejichž je či byla tato entita v reportovaném roce rezidentem a DIČ této entity a **(ii)** dále jméno, adresu, jurisdikci či jurisdikce, jejichž je či byla osoba ovládající tuto entitu, která má daňové rezidenství v jednom ze států účastnících se CRS (mimo ČR) rezidentem, DIČ této ovládající osoby, datum a místo narození této ovládající osoby;
- číslo účtu;
- zůstatek na účtu, včetně měny tohoto zůstatku, ke konci příslušného reportovaného roku, nebo pokud byl v tomto roce účet zrušen, informace o zůstatku na účtu těsně před zrušením;
- v případě depozitního účtu celkovou hrubou výši úroků, včetně měny těchto úroků, vyplacených nebo připsaných na účet v průběhu příslušného reportovaného kalendářního roku.

Český správce daně, kterým je Specializovaný finanční úřad, pak údaje obdržené výše uvedeným způsobem od všech finančních institucí v ČR roztřídí a předá ústřednímu kontaktnímu orgánu, kterým je Generální finanční ředitelství. Ten předá informace získané od správce daně kontaktnímu místu spolupracujícího státu, a to do 30. září roku následujícího po roce, za který byly informace oznámeny.
Banka informuje oznamovanou osobu, která je fyzickou osobou, o tom, že o ní budou shromažďovány a předávány údaje, a to před učiněním prvního oznámení správci daně, tak, aby tato osoba mohla uplatnit svá práva na ochranu osobních údajů.
S výše uvedenými údaji je zacházeno v souladu s platnou legislativou na ochranu osobních údajů a jsou sdělovány pouze správci daně na základě zákonných požadavků.

VYSVĚTLENÍ NĚKTERÝCH POJMŮ V SOUVISLOSTI S CRS

„daňovým rezidenstvím“ nebo **„daňovým domicilem“** se rozumí nástroj určující příslušnost daňového poplatníka (fyzické osoby nebo entity) k zpravidla celosvětové daňové povinnosti v konkrétním jednom státě – v tomto státě je pak poplatník daňovým rezidentem; daňový rezident je tedy osoba, která je poplatníkem s neomezenou daňovou povinností ve státu svého rezidenství; neomezenost daňové povinnosti spočívá v tom, že se ve státě rezidenství poplatníka vztahuje jak na příjmy poplatníka se zdrojem ve státu jeho rezidentství, tak na příjmy poplatníka plynoucí mu ze zahraničí; ve většině států světa je daňové rezidentství poplatníka vázáno na bydliště na území státu, či alespoň na pobyt na území státu nebo na jeho osobní a hospodářské vazby v daném státě; existují ovšem i státy, ve kterých je daňové rezidentství poplatníků vázáno na státní občanství, jako např. USA (v praxi pak může dojít k situaci, že poplatník je rezidentem USA – má zde neomezenou daňovou povinnost – i když se v daném roce na území USA vůbec nezdržoval);
dle českého zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů je:

- fyzická osoba daňovým rezidentem ČR zejména, pokud má v ČR bydliště nebo se zde obvykle zdržuje (tj. pobývá zde v součtu více než 183 dní za kalendářní rok); bydlištěm se rozumí místo, kde má fyzická osoba stálý byt za okolností, z nichž lze usuzovat na jeho úmysl se v tomto bytě zdržovat;
- právnická osoba (entita) daňovým rezidentem ČR zejména, pokud má v ČR sídlo nebo místo svého vedení (tj. místo, ze kterého je řízena);

fyzické osoby a entity, které nejsou českými daňovými rezidenty, určují svoji daňovou rezidenci podle příslušné zahraniční legislativy a souvisejících uzavřených smluv o zamezení dvojího zdanění;
ve většině případů má fyzická osoba nebo entita v jednom časovém úseku daňové rezidenství pouze v jednom státě; v průběhu roku se však může daňové rezidenství změnit;
„entitou“ se rozumí právnická osoba (např. obchodní společnost, družstvo) nebo právní uspořádání bez právní osobnosti (např. svěřenecký fond);
„DIČ“ se rozumí daňové identifikační číslo daňového poplatníka nebo funkční ekvivalent tohoto daňového identifikačního čísla; jedná se o unikátní číslo přidělené v daném státě primárně pro daňové účely; pokud Klient své DIČ nezná, může ho zjistit u správce daně ve státě, kde je daňovým rezidentem;
v ČR přiděluje DIČ správce daně obvykle dle následujících pravidel: **(i)** fyzické osoby mají obvykle DIČ vycházející z rodného čísla bez lomítka (tj. 9 či 10 číslic), před tímto číslem je uvedena předpona CZ, **(ii)** právnické osoby mají obvykle DIČ vycházející z identifikačního čísla (IČO) korporace či jednotky dle obchodního rejstříku, před tímto číslem je uvedena předpona CZ;
„finanční institucí“ se rozumí zjednodušeně zejména banky, družstevní záložny, stavební spořitelny, správcovské společnosti, osoby, které spravují finanční majetek, některé druhy pojišťoven, některé investiční fondy apod., které jsou rezidentem ve spolupracujícím státě a jsou v souvislosti s CRS vázané spoluprací a povinností zjišťovat a oznamovat údaje o určitých svých Klientech příslušnému správci daně spolupracujícího státu;
„NFE“ se rozumí Non-Financial Entity, tj. jakákoliv entita, která není finanční institucí;
„aktivní NFE“ se rozumí Active Non-Financial Entity - Active NFE, tj. zjednodušeně řečeno zejména entita splňující následující kritéria: **(i)** méně než 50 % hrubého příjmu entity za kalendářní rok je pasivním příjmem a méně než 50 % aktiv držených entitou jsou aktiva, která vytvářejí nebo jsou držena za účelem vytváření pasivních příjmů, a/nebo **(ii)** akcie emitované entitou jsou obchodovány na zavedeném trhu cenných papírů, nebo je entita propojenou osobou s entitou, jejíž akcie jsou obchodovány na zavedeném trhu cenných papírů;
jedná se především o entity provozující standardní podnikatelskou činnost (výroba, obchod, služby apod.);
„pasivní NFE“ se rozumí Pasive Non-Financial Entity - Pasive NFE, tj. zjednodušeně řečeno entita, která není aktivní NFE;
jedná se zejména tzv. „spící“ entity nevykazující žádnou činnost a realizující výnosy pouze z úroků a dividend;
základní charakteristika pasivní NFE je zjednodušeně následující:
- výnosy entity z finanční činnosti (v rámci výkazu zisků a ztrát) tvořily více než 50 % celkových výnosů entity;
- entita primárně vlastní nemovitosti, které z více jak 50 % pronajímá;
- entita primárně vlastní podíly v jiných entitách, má více jak 50 % celkových hrubých příjmů z dividend, poskytnutých licencí nebo patentů, z úroků nebo dluhopisů;
- činnosti entity jsou kombinací výše uvedených činností, tj. má více než 50 % z celkových hrubých příjmů z pronájmů budov, prostorů, bytů, skladů apod., dividend, dluhopisů, úroků, z poskytnutých licencí nebo patentů;

příklady činností pasivní NFE:
- činnost holdingových společností;
- činnosti trustů, fondů a podobných finančních subjektů;
- pronájem vlastních nebo pronajatých nemovitost;
- činnosti heren, kasin a sázkových kanceláří;

„spolupracujícím státem“ se rozumí smluvní stát, se kterým má ČR právní základ pro výměnu informací týkajících se CRS a který je uveden v seznamu, jež je zpřístupňován veřejnosti ze strany Ministerstva financí ČR a bude podle potřeby aktualizován.

PRÁVNÍ OMEZENÍ

Tento dokument je určen výhradně pro Klienty Banky a představuje zjednodušené shrnutí podstatných skutečností souvisejících s CRS za účelem poskytnout Klientům základní informace. V žádném případě tento dokument neobsahuje daňové nebo právní rady. Banka žádným způsobem nezaručuje přesnost a úplnost informací uvedených v tomto dokumentu a nenese odpovědnost za případné chyby v něm obsažené. Banka nenese odpovědnost ani za případné ztráty Klientů vzniklé v důsledku rozhodnutí vycházejících z informací uvedených v tomto dokumentu. Banka Klientům doporučuje, aby dle vlastní situace v souvislosti s CRS, resp. určením svého daňového rezidenství, vyhledali odbornou pomoc právních a daňových poradců.